

ABSTRAKT

Diplomová práce se zabývá územní studií krajiny coby novým nástrojem českého územního plánování. Hlavním cílem této práci je popsat proces vzniku a vyhodnotit potenciál využití ÚSK veřejnou správou, což zahrnuje srozumitelnost studií, motivaci na straně veřejné správy k jeho pořízení, formu spolupráce zpracovatelů s pořizovateli, samosprávami, veřejností a případně dalšími subjekty. Dalším dílčím cílem je vyhodnotit soulad s Evropskou úmluvou o krajině, který je deklarován v metodickém pokynu zpracování územní studie krajiny. Ta je dokumentem, který má sloužit jako podklad pro rozhodování ve veřejném sektoru.

Jako modelové případy byly vybrány čtyři územní studie krajiny zpracované pro obvody obcí s rozšířenou působností nacházejících se v zázemí Prahy. Po sémantické analýze textu vybraných územních studií krajiny následovaly polostrukturované rozhovory s představiteli zpracovatelských týmů a zástupci pořizujících úřadů obcí s rozšířenou působností. Rozhovory byly následně vyhodnoceny pomocí kvalitativních metod.

Celkem byl zkoumán vliv osmi faktorů na celkový potenciál využití územní studie krajiny. Bylo zjištěno, že klíčové faktory jsou motivace na straně pořizovatele, míra zapojení obcí do zpracování studie a cena zaplacená pořizujícím městem za zpracování. Na základě provedeného výzkumu byl u každé územní studie krajiny určen potenciál jejího využití. V kontextu se zjištěními ohledně míry zapojení veřejnosti do přípravy studií je uvedeno tvrzení, že územní studie krajiny nebyly zpracovány zcela v souladu s Evropskou úmluvou o krajině.

V závěru práce je zařazena kapitola diskutující postavení územní studie krajiny v kontextu českého územního plánování a potenciál změny stavu volné krajiny k lepšímu ať už realizací návrhů nebo díky upozorněním na systémové chyby praktického přístupu ke krajině, které zpracovatelé do územních studií hojně zařadili.

Klíčová slova: krajina, územní studie krajiny, zázemí Prahy, územní plánování, územní rozvoj, krajinné plánování